

[Anker Lau.]

og som ikke hidtil har villet fortsætte den liberalisering, der netop er udtryk for den sunde konkurrence, som skal til for at gøre os selv konkurrencedygtige.

Vi har endvidere en regering, som mere end noget andet har bidraget til prisforhøjelser som følge af den udvikling, jeg skildrede før, ved at lægge store omsætningsafgifter på sidste forår og store toldforhøjelser på i vinter. Mærkeligt nok, at da dette toldforslag var til behandling, hørte man ikke den mindste lyd, hverken fra regeringen eller fagforbundene, om det hensyn, man skyldte forbrugerne, tværtimod.

Hvis regeringen for alvor vil gå konkurrencens vej, liberaliseringens vej, de lavere prisers vej, i stedet for de høje omkostningers, kontrollens og overadministrationens, så er vi til at få i tale. Men iøvrigt tror jeg, den højtærede minister allerede har forstået, at mit parti ikke kan medvirke til gennemførelse af prislovsforslaget.

Thorkil Kristensen: Som det allerede er fremhævet af de foregående ærede ordførere, er det kun godt et års tid siden, den monopollov blev vedtaget, som den høje regering nu foreslår ændringer i.

Jeg synes, der er grund til at fremhæve, at denne monopollov blev vedtaget efter meget lange og meget indgående forhandlinger, som strakte sig over to folketingsamlinger. Den blev fremdeles vedtaget ved et forlig på bredt grundlag, idet forliget omfattede alle de fire gamle partier i det høje ting, og det blev til på den måde, at man bøjede synspunkterne imod hinanden; der blev gjort indrømmelser fra alle sider, for at vi kunne nå frem til noget, som vi kunne samles om at forelægge for folketinget.

Det er altså dette forlig, som den ene af de fire forligspartnere allerede nu kun godt et år efter søger på visse punkter at komme bort fra, og når jeg ser på de to foreliggende lovforslag, hvoraf jeg særlig skal holde mig til forslaget om ændringer i monopolloven, går forslagene jo ud på, at man søger at genoptage nogle af de ting, som netop gik ud som følge af vore forhandlinger i monopollovsudvalget.

Jeg mindes ikke i de år, jeg har haft

sæde i tinget, at man så kort efter et stort og omfattende forlig fra den ene forligspartners side søger at komme bort fra det, vi med store vanskeligheder var nået til enighed om. Jeg ved nok, at den høje regering har store vanskeligheder i øjeblikket, idet den har fået besvær med nogle af sine egne, som vi plejer at sige; men selvom nød bryder alle love, er det dog farligt for et land, hvis regeringen er i så stor nød, at den skal til at bryde de almindelige love for, hvad der er god parlamentarisk skik. Hvad ville man egentlig have sagt, hvis venstre et år efter den nye grundlovs vedtagelse havde foreslået at genindføre landstinget, fordi vi havde fået visse vanskeligheder med nogle af vore egne i anledning af den nye grundlov? Det ville jo have været noget tilsvarende, og jeg vil egentlig gerne vide, hvad vore partnere i grundlovsforliget ville have ment om noget sådant. Så meget om fremgangsmåden her, som jeg synes ser ilde ud.

Hvad angår det foreliggende lovforslags indhold, går det, som jeg nævnte, netop ud på at tage noget af det op igen, som vi blev enige om at stryge i det oprindelige monopollovsforslag. Det skal jeg nu ikke uddybe nærmere, men der er et andet synspunkt, som i den foreliggende situation forekommer mig at være af afgørende betydning, dette nemlig, at hvis de to her foreliggende lovforslag skulle blive vedtaget, betyder det, at folketinget, at lovgivningsmagten, bryder ind og ændrer ved forudsætningerne for det mæglingforslag, vi selv ophøjede til lov for nogle få dage siden. Dengang parterne stemte om dette mæglingforslag, måtte jo begge gå ud fra, at den gældende monopollovgivning her i landet virkelig var gældende. Det ville bl. a. sige, at arbejds giverne, når de stemte for mæglingforslaget, måtte regne med, at den lønforhøjelse, der herved fremkom, kunne få de sædvanlige prismæssige konsekvenser i henhold til monopollovgivningens almindelige regler derom, det vil med andre ord sige, at når en arbejdsgiver ser sine lønomkostninger forhøjet, kan han på sædvanlig måde drage de prismæssige konsekvenser heraf indenfor lovgivningens rammer. Hvis vi nu pludselig en uge efter i en ny lov bestemmer, at det må han ikke, så vil det sige, at vi borttager grundlaget for